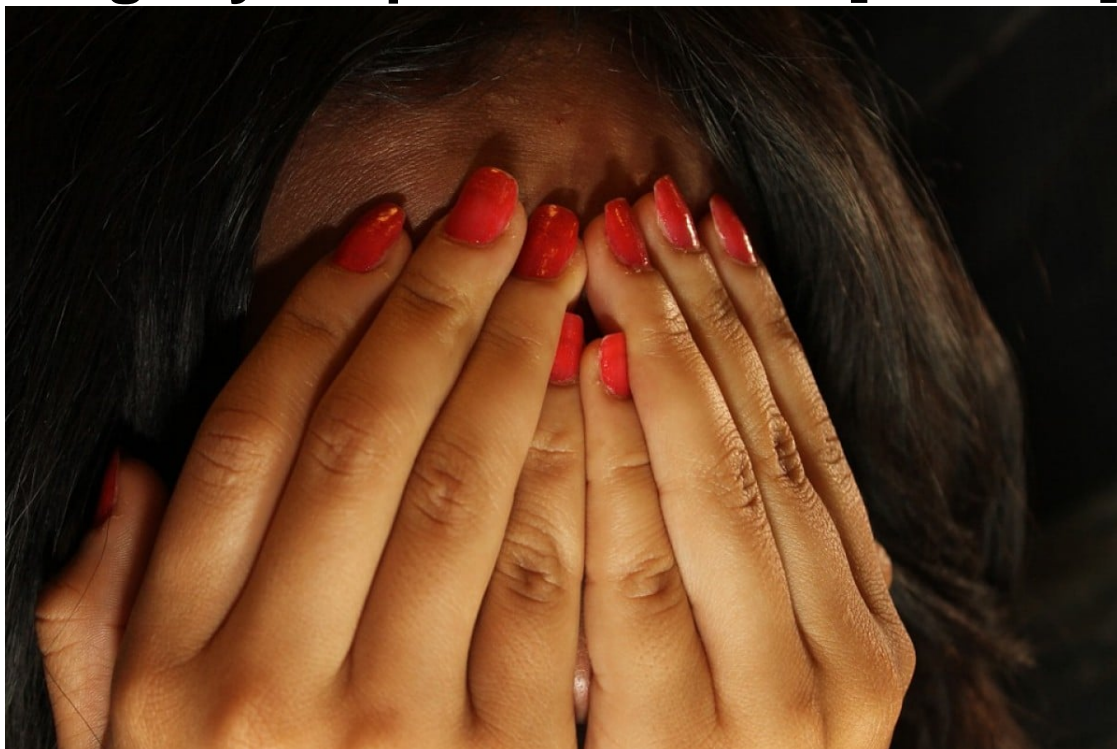

7 adolescents catalans ens confessen el moment més vergonyós que han viscut [VOL.24]

Tots hem viscut alguna situació en què ens hem mort de vergonya: un moment incòmode d'aquells que no s'oblida. L'altre dia us vam demanar que compartíssiu **una d'aquestes experiències amb nosaltres i avui us portem un recull d'algunes de les respostes.**

[intext1]

```
[playbuzz](function(d,s,id){var js,fjs=d.getElementsByTagName(s)[0];if(d.getElementById(id))return;js=d.createElement(s);js.id=id;js.src='https://embed.ex.co/sdk.js';fjs.parentNode.insertBefore(js,fjs);}(document,'script','exco-sdk'));
```

[/playbuzz]Cargando...

Versió sense playbuzz

Estava a l'aeroport de Barcelona, a les cintes mecàniques. Estava d'esquena i quan la cinta s'acabava vaig caure enrere davant d'una porta per embarcar plena de guiris. Vaig fer tant soroll que tothom se'm va quedar mirant.

Un dia sortíem jo i una amiga meva d'una extraescolar (dansa) i estava plovent molt (anàvem carregada amb les bosses i tot plegat). Aquell dia ens venia a recollir el pare d'un altra amiga. Vaig començar a buscar el cotxe i em va semblar veure'l. Quan vaig arribar allà vaig començar a

cridar "obre si us plau, sobre si us plau". Finalment va obrir i vaig entrar. Just quan la meva amiga estava a punt d'entrar, ell va dir: "Què us passa?". El pobre home es pensava que teníem algun problema o que algú ens perseguia...En aquell moment ja veig veure que no era el pare de la meva amiga. Em vaig disculpar de seguida (QUINA VERGONYA!!!).

Vaig anar a casa del meu nòvio a un dinar familiar. Jo estava molt refredada i la família del meu nòvio no parava de fer tonteries. Vaig començar a riure i em va sortir un moc disparat... Era enorme. Ho vaig passar fatal. PD: el meu nòvio quan vol dir-me alguna cosa d'aquell menjar em diu el menjar del moc.

Estava a l'autoescola fent tests i vaig anar al lavabo. Quan vaig tornar, va sonar com un soroll d'estripat. Eren els meus texans. Hi havia el noi que m'agradava i alguns amics seus...

Estava al lavabo de l'escola parlant jo sola i de sobte una noia al lavabo del costat em diu: saps que estàs parlant sola? I jo li dic que sí com si fos el més normal del món. No vaig sortir del lavabo fins que l'altra noia va marxar.

Un cap d'any anava amb el meu modelito i just passo per davant d'un grup de nois guapos i m'entrebanco amb un esgraó. Em vaig parir l'hòstia del segle davant de tothom. La gent del meu voltant rient-se de mi... Em vaig sentir gilipolles.

Quan era petita feia atletisme i era de les típiques que quedava pel final. A l'hora de repartir els trofeus i tal van cridar el nom d'una tia que es deia igual que jo i vaig pujar pensant que em cridaven a mi. Ens vam trobar les dues al pòdium i vaig haver de fer retirada. Però em vaig menjar dues coques (espero que hagués sigut la seva).